

Marts 1893, samt Bestemmelserne om Overfyrbødernes, Underofficersintendanternes og Reserveløjtnantselevernes Lønning i Lov om nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet af 24de Juli 1880.

Midlertidig Bestemmelse.

§ 10.

Bestemmelsen om Nedsættelse af Reserveløjtnantselevernes Lønning finder ikke Anvendelse paa de forinden denne Lovs Vedtagelse antagne Reserveløjtnantselever.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 35 i Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Maj 1868 blev det bestemt, at Loven skulde underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finansaaaret 1872—73, og saafremt denne ikke skulde føre til en ny Lov, hvert følgende Finansaar, indtil en anden Lov fremkaldtes.

I Henhold hertil blev der ved Loven af 17de Maj 1873 bevilget Underofficererne et Tillæg til deres Lønning, voksende efter 10 Aars Tjeneste, men siden den Tid ere deres Lønninger ikke blevne forhøjede. Wel er der fra 1874—77 og fra 1880 til Dato tilstaaet dem Dyrtdstillæg, der noget forbedrede deres Aaar, men desuagtet maa det sikkert erkendes, at Underofficerernes Løn er meget ringe i Forhold til den Tjeneste, der forlanges af dem, og til det Wederlag, der bydes Mænd i civile Stillinger af tilsvarende Betydning.

Ifølge den ovenfor citerede Paragraf have Underofficererne et billigt Krav paa, at der tages Hensyn til de Forandringer, der siden Lovens Emanation ere foregaaede i saa godt som alle Livsforhold; dette har sikkert ogsaa været Lovens Mening, men dog ere Underofficerernes Lønningsvilkkaar endnu de samme som for næsten 20 Aar siden. Man kan derfor ikke undres over, at Dristet om at faa deres Aaar forbedrede stadig mere indtrængende gør sig gældende hos Underofficererne, og at de, naar dette ikke opnaas, i stedse stigende Grad søge ud i civile Stillinger, der byde dem bedre Levevilkkaar end

den militære Stilling. At dette virker i høj Grad skadeligt for Tjenesten, er indlysende. En saadan Udvandring af Underofficererne er allerede begyndt, og skulde den vedblive eller endog tiltage, vil Situationen i Fremtiden kunne blive betænkelig.

Saafernt de i nærværende Lovforslag for Underofficerer opsørte Lønninger, der betegne en besæden Fremgang, maatte blive tilstaaede, vilde Forholdene dog formentlig bedres saa meget, at disse Mænd vilde se lidt lysere paa deres Stilling, og man tør haabe, at den største Trang derved vilde være afhjulpen.

Ved fastsættelsen af Lønningerne er der gaaet ud fra de samme Beløb, som have været opsørte paa de tilsvarende Lovforslag, der i de to sidste Samlinger have været fremsatte for Folketinget. Til disse Beløb er der i Overensstemmelse med hvad der blev foreslaaet af Folketingets Udvalg, som i Sjøv behandlede det tilsvarende Lovforslag for Hærens Vedkommende, føjet en Erstatning for Afslavn af Brød og Overmundering, stor 120 Kr. Dette Erstatningsbeløb er fremkommet saaledes, at der for Afslavn af Brød er beregnet 40 Kr., medens de 80 Kr. er den ved Lov af 29de Marts 1893 om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Maj 1868 i § 1 fastsatte Munderingsgodtgørelse for samtlige Underofficerer og ligestillede. Som det vil erindres, kunne Underklasserne i Stedet for Brød in natura faa udbetalt Brødpenge, der fastsættes af de